

Sygn. akt: XU 430/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu w składzie:

Przewodniczący: SSR Maja Ambrożek

Protokolant: Dorota Wabnitz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 grudnia 2017 r. we W.

sprawy z odwołania **B. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 23 maja 2017 r. znak: (...)

w sprawie B. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy, odsetki od zasiłku chorobowego

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni B. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 23 stycznia 2014 r. do dnia 31 stycznia 2014 r.

II. w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

Sygn. akt X U 430/17

UZASADNIENIE

Ubezpieczona B. M. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 23 maja 2017r. odmawiającej wnioskodawczyni wypłaty odsetek od przyznanego wyrokiem Sądu zasiłku chorobowego za okresy od 1 października 2013 r. do 4 października 2013 r., od 7 października 2013 r. do 11 października 2013 r., od 3 lutego 2014 r. do 19 lutego 2014 r., od 10 marca 2014 r. do 14 marca 2014 r. , od 17 marca 2014 r. do 24 marca 2014 r. Ponadto organ rentowy w zaskarżonej decyzji wskazał, że brak jest podstaw do wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 23 stycznia do 31 stycznia 2014r.

Uzasadniając odwołanie, ubezpieczona podniosła, że przebywała na ciągłym zwolnieniu lekarskim przez okres 6-ciu miesięcy od 1 października 2013 r. do 31 marca 2014 r. po ustaniu stosunku pracy w dniu 30 września 2013 r. Zasiłek chorobowy za powyższy okres został jej przyznany wyrokami Sądu z dnia 21 października 2014r. oraz z dnia 10 kwietnia 2017r. Zasadne jest żądanie wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 23 stycznia do 31 stycznia 2014r., ponieważ świadczenie zostało wnioskodawczyni przyznane za dalsze okresy niezdolności do pracy. Ze względu na nieterminowość i znaczne opóźnienie w wypłacie świadczenia za uzasadnione jest również żądanie wnioskodawczyni w przedmiocie wypłaty odsetek, co zostało potwierdzone wyrokiem tut. Sądu z 10 kwietnia 2017r.

Odpowiadając na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że wypłata stwierdzonego wyrokiem Sądu z dnia 10 kwietnia 2017r. zasiłku chorobowego nastąpiła dnia 31 maja 2017r., a więc w ciągu 30 dni od daty

wpływu prawomocnego orzeczenia, tym samym termin został zachowany. Merytoryczne rozstrzygnięcie żądania wnioskodawczyni mogło zostać dokonane wyłącznie po przeprowadzeniu postępowania przed sądem, co zostało wskazane w uzasadnieniu wyroku z dnia 10 kwietnia 2017r.

Odnosnie zasiłku chorobowego za okres od 23 do 31 stycznia 2014r. organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 4 lutego 2014r. organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego za okres od 7 stycznia do 22 stycznia 2014r. i nadal w razie orzeczonej dalsze niezdolności do pracy. Wyrokiem Sądu z dnia 21 października 2014r. Sąd przyznał wnioskodawczyni prawo do zasiłku chorobowego wyłącznie do dnia 22 stycznia 2014r. , tym samym brak jest podstaw do jego wypłaty za wskazany okres.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczona B. M. do 30 września 2013 r. była zatrudniona w firmie (...) Sp. z o.o. w W. i z tego tytułu podlegała ubezpieczeniu chorobowemu.

Po ustaniu zatrudnienia ubezpieczona uzyskała zwolnienia lekarskie na następujące okresy:

- od 1-4 października 2013 r.,
- od 7-11 października 2013 r.,
- od 14-28 października 2013 r.,
- od 29 października 2013 r. r. do 5 listopada 2013 r.,
- od 6-17 listopada 2013 r.,
- od 18 listopada 2013 r. do 5 grudnia 2013 r.,
- od 6-15 grudnia 2013 r.,
- od 16-18 grudnia 2013 r.,
- od 19-24 grudnia 2013 r.,
- od 27 grudnia 2013 r. do 3 stycznia 2014 r.,
- od 7-13 stycznia 2014 r.,
- od 14-22 stycznia 2014 r.,
- od 23-31 styczeń 2014 r.,
- od 3-10 lutego 2014 r.,
- od 11-19 lutego 2014 r.,
- od 20-26 lutego 2014 r.,
- od 27 lutego 2014 r. do 7 marca 2014 r.,
- od 10-14 marca 2014 r.,
- od 17-24 marca 2014 r.,
- od 25-31 marca 2014 r.

Prawomocnym wyrokiem tut. Sądu z 21 października 2014 r. w sprawie X U 237/14, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 12 grudnia 2014 r. w sprawie IX Ua 152/14, została zmieniona decyzja ZUS z 4 lutego 2014 r. znak: 470500/CW/00102445 w ten sposób, że przyznano ubezpieczonej prawo do zasiłku chorobowego za okresy od: 14 października 2013 r. do 24 grudnia 2013 r., od 27 grudnia 2013 r. do 3 stycznia 2014 r. i od 7 stycznia 2014 r. do 22 stycznia 2014 r.

Na skutek zapadłego wyroku, 4 lutego 2015 r. organ rentowy wypłacił ubezpieczonej zasiłek chorobowy za okresy wskazane w wyroku w łącznej wysokości 9.530,72 zł.

Pismem z 5 lutego 2015 r. ubezpieczona zwróciła się do organu rentowego między innymi w sprawie niewypłacenia zasiłku za okresy: od 1-4 października 2013 r., od 7-11 października 2013 r., od 23-31 stycznia 2014 r., od 3 lutego 2014 r. do 7 marca 2014 r., od 10-14 marca 2014 r., od 17-31 marca 2014 r.

Pismem z 5 marca 2015 r. organ rentowy poinformował ubezpieczoną między innymi o tym, że w zakresie zasiłku chorobowego zostały wydane decyzje o odmowie prawa do ich przyznania. W związku z tym, że decyzje te nie zostały zaskarżone stały się prawomocne.

Dowody:

- - Okoliczności bezsporne.

W okresach od 1 do 13 października 2013 r., od 24 do 26 grudnia 2013r., od 4 do 6 stycznia 2014r. oraz od 23 stycznia 2014 r. do 31 marca 2014r. B. M. była niezdolna do pracy z powodu nawracających infekcji górnych dróg oddechowych oraz ostrych nieżytów żołądkowo-jelitowych.

Dowody:

- Opinia biegłej sądowej w sprawie o sygn.. X U 451/15 z 08.12.2015 r. – karta 57-58,
- Opinia uzupełniająca biegłej sądowej w sprawie o sygn.. X U 451/15 z 01.07.2016 r. – karta 81,
- Opinia uzupełniająca biegłej sądowej w sprawie o sygn.. X U 451/15 z 18.11.2016 r. – karta 100-101.

Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2017r. tut. Sąd przyznał wnioskodawczyni prawo do zasiłku chorobowego za okresy od 1 października 2013 r. do 4 października 2013 r., od 7 października 2013 r. do 11 października 2013 r., od 3 lutego 2014 r. do 7 marca 2014 r., od 10 marca 2014 r. do 14 marca 2014 r. , od 17 marca 2014 r. do 24 marca 2014 r., prawo do odsetek od zasiłku chorobowego za okres od 1 października 2013r. do 24 grudnia 2013r., od 27 grudnia 2013r. do 3 stycznia 2014r., od 7 stycznia 2014r. do 22 stycznia 2014r., a wniosek o przyznanie zasiłku chorobowego za okres od 23 stycznia 2014r. do 31 stycznia 2014r. oraz o przyznanie prawa do odsetek od zasiłku chorobowego za okresy od 1 października 2013 r. do 4 października 2013 r., od 7 października 2013 r. do 11 października 2013 r., od 3 lutego 2014 r. do 7 marca 2014 r., od 10 marca 2014 r. do 14 marca 2014 r. , od 17 marca 2014 r. do 24 marca 2014 r., przekazał do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych.

Świadczenie przyznane wyrokiem Sądu z dnia 10 kwietnia 2017r. zostały wnioskodawczyni wypłacone w dniu 30 maja 2017r.

(bezsporne)

Sąd Rejonowy zważył co następuje.

Odwołanie zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

W pierwszej kolejności zaznaczenia wymaga, że Sąd jako rozstrzygnięcie organu rentowego w przedmiocie prawa do zasiłku chorobowego za okres od 23 do 31 stycznia 2014r. potraktował stanowisko Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wyrażone w uzasadnieniu decyzji z dnia 23 maja 2017.

Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2017r. Sąd przekazał bowiem wniosek B. M. o przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za wskazany okres a organ rentowy nie wydał w tym przedmiocie odrębnej decyzji.

Za nietrafne uznał Sąd stanowisko organu rentowego, iż rozstrzygnięcie w tym zakresie zawierała decyzja z dnia 4 lutego 2014r., która była przedmiotem kontroli Sądu w sprawie o sygn.. XU 237/14, zakończonej wyrokiem z dnia 21 października 2014r.

Z treści tej decyzji wynika bowiem, że organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego za okres od 7 stycznia do 22 stycznia 2014r. i nadal w razie orzeczonej dalszej niezdolności do pracy. Takie sformułowanie zawarte w decyzji nie może zostać uznane za rozstrzygnięcie w przedmiocie prawa do dalszego zasiłku chorobowego, co zostało potwierdzone przez kolejne decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, który wydał następnie – z uwagi na dalszą niezdolność do pracy wnioskodawczyni – decyzję o odmowie prawa zasiłku od dnia od 3 lutego 2014 r. do 19 lutego 2014 r., od 10 marca 2014 r. do 14 marca 2014 r., od 17 marca 2014 r. do 24 marca 2014 r. Jak wynika przy tym z pisma ZUS z dnia 10 lutego 2014r., wydając decyzję o odmowie prawa wnioskodawczyni do zasiłku chorobowego w dniu 4 lutego 2014r. organ rentowy nie był w posiadaniu zwolnienia lekarskiego za okres po dniu 22 stycznia 2014r. W piśmie tym organ rentowy wskazuje bowiem, że pomimo złożenia dalszego zwolnienia lekarskiego za okres od 23 stycznia do 31 stycznia 2014r. nie zmienia stanowiska zawartego w decyzji z dnia 4 lutego 2014r.

Z uwagi na to, że decyzja z dnia 4 lutego 2014r. nie zawierała rozstrzygnięcia w przedmiocie prawa wnioskodawczyni do zasiłku w okresie od 23 stycznia do 31 stycznia 2014r. i dlatego też Sąd nie orzekł w przedmiocie dalszego prawa wnioskodawczyni do zasiłku, ponieważ Sąd rozpoznający odwołanie od decyzji organu rentowego jest związany przedmiotem i zakresem zaskarżonej decyzji. Wynika to z treści wyroku z dnia 21 października 2014r., w którym Sąd przyznając wnioskodawczyni prawo do zasiłku chorobowego do dnia 22 stycznia 2014r., nie oddalając dalej idącego odwołania.

Z tych względów Sąd potraktował stanowisko zawarte w uzasadnieniu decyzji z dnia 23 maja 2017r. jako rozstrzygnięcie w przedmiocie prawa do zasiłku za sporny okres.

W ocenie Sądu wnioskodawczyni spełnia przesłanki do uzyskania prawo do świadczenia za okres od 23 stycznia do 31 stycznia 2014r..

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 372 ze zm.; zwanej dalej ustawą), zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Natomiast w myśl art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy, zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniu lekarskim nieprzerwanie przez okres co najmniej 30 dni począwszy od 14 października 2013 r. do 24 grudnia 2013 r. i zostało jej przyznane prawo do zasiłku chorobowego za wymieniony okres prawomocnym wyrokiem z dnia 21 października 2014 r. zmieniającym decyzję organu rentowego z 4 lutego 2014 r. znak: 470500/CW/00102445 i przyznającym ubezpieczonej prawo do zasiłku chorobowego między innymi za okres od 14 października 2013 r. do 24 grudnia 2013 r. Wyrokiem tym Sąd rozpoznający niniejszą sprawę jest związany.

W świetle opinii biegłej, z których przeprowadzony został dowód w sprawie o sygn.. XU 451/15, prowadzonej przez Sąd w składzie rozpoznającym także niniejszą sprawę, nie ulega wątpliwości, iż wnioskodawczyni w okresie od 1

października 2013 r do 13 października 2013 r., od 24 grudnia 2013r do 26 grudnia 2013r., od 4 stycznia 2014r do 6 stycznia 2014r. oraz od 23 stycznia 2014 r. do 31 marca 2014r. była nieprzerwanie niezdolna do pracy.

Jak wyżej wskazano, w myśl art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy, zasiłek chorobowy przysługuje osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Z uwagi na fakt, iż niezdolność wnioskodawczynie do pracy była nieprzerwana, powstała w pierwszym dniu następującym po dniu, który był ostatnim dniem ubezpieczenia chorobowego – tj. w dniu 1 października 2013r. i trwała ponad 30 dni – tj. do 31 marca 2014r. uznać należy, iż wnioskodawczynie spełnia przesłanki do przyznania prawa do zasiłku chorobowego za okres od 23 stycznia 2014r. do 31 stycznia 2014r.

Sąd w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę podtrzymuje pogląd wyrażony w sprawie o sygn.. X U 451/15, iż wprawdzie organ rentowy ustala prawo do zasiłku chorobowego wyłącznie na podstawie zaświadczeń lekarskich, jednakże sąd władny jest dokonywać ustaleń co do okoliczności, od których zależy prawo do zasiłku chorobowego, na podstawie innych dowodów, w tym dowodu z opinii biegłych.

Mając powyższe Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej B. M. prawo do zasiłku chorobowego od dnia 23 stycznia 2014r. do dnia 31 stycznia 2014r.

Za nieuzasadnione uznał natomiast Sąd odwołanie wnioskodawczynie w zakresie, w jakim kwestionowała ona decyzję w przedmiocie przyznania prawa do odsetek od zasiłku chorobowego przyznanego wyrokiem Sądu z dnia 10 kwietnia 2017r.

Zgodnie z treścią przepisu art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj. Dz. U. z 2010 r. Nr 77 poz. 512 ze zm.) płatnicy składek, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 1, wypłacają zasiłki w terminach przyjętych dla wypłaty wynagrodzeń lub dochodów, a Zakład Ubezpieczeń Społecznych bieżąco po stwierdzeniu uprawnień. Zasiłki te wypłaca się nie później jednak niż w ciągu 30 dni od daty złożenia dokumentów niezbędnych do stwierdzenia uprawnień do zasiłków. Natomiast ust. 2 powyższego przepisu stanowi, iż jeżeli płatnik składek nie wypłacił zasiłku w terminie, o którym mowa w ust. 1, jest on obowiązany do wypłaty odsetek od tego zasiłku w wysokości i na zasadach określonych w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych.

Na podstawie przepisu art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. z 2009 Nr 205 poz. 1585 ze zm.), zwanej dalej ustawą systemową, jeżeli Zakład – w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych – nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Jak wyżej wskazano, prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia przysługuje ubezpieczonemu jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, przy ustalaniu prawa do zasiłków i ich wysokości dowodami stwierdzającymi czasową niezdolność do pracy z powodu choroby są zaświadczenia lekarskie, o których mowa w art. 55 ustawy.

Wnioskodawczynie przedłożyła organowi rentowemu zaświadczenia lekarskie za okres od 1 października 2013r. do 31 marca 2014r., jednak nie był to okres nieprzerwany. Organ rentowy nie mógł zatem przyznać wnioskodawczynie prawa do zasiłku chorobowego, ponieważ, jak wynika z treści art. 53 ust. 1 ustawy zasiłkowej ustala on prawo do

zasiłku chorobowego wyłącznie na podstawie zaświadczeń lekarskich. Skoro zgodnie z zaświadczeniami lekarskimi niezdolność wnioskodawczynie nie trwała bez przerwy przez okres co najmniej 30 dni, organ rentowy wobec brzmienia przepisów ustawy o zasiłkach z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa nie mógł przyznać wnioskodawczynie prawa do zasiłku chorobowego. Sąd uznał jednak, iż władny jest dokonywać ustaleń co do okoliczności, od których zależy prawo do zasiłku chorobowego, na podstawie innych dowodów, w tym dowodu z opinii biegłych. Prawo do zasiłku chorobowego wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2017r. Sąd przyznał wnioskodawczynie w oparciu o opinię biegłego wskazującą, iż wnioskodawczynie była niezdolna do pracy od 1 października 2013r. do 31 marca 2014r.,

Z powyższych względów Sąd uznał, iż organ rentowy wypłacając świadczenie z opóźnieniem nie ponosi za to opóźnienie odpowiedzialności, bowiem przesłanki spełnienia świadczenia nie były przez wnioskodawczynię wykazane w postępowaniu przed organem rentowym, a zatem ZUS nie mógł jednoznacznie stwierdzić nabycia prawa do zasiłku chorobowego.

Wbrew twierdzeniom wnioskodawczynie, do niewypłacenia świadczeń w terminie nie doszło z wyłącznej winy samego organu rentowego, a na skutek okoliczności, za które organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności.

Istotnie zatem ostatnią okolicznością w sprawie niezbędną do ustalenia uprawnień ubezpieczonej, był wyrok Sądu Rejonowego z dnia 10 kwietnia 2017r., który wpłynął do organu rentowego w dniu 22 maja 2017r.

Biorąc powyższe pod uwagę w zakresie prawa do odsetek od zasiłku chorobowego przyznanego wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2017r. Sąd odwołanie oddalił na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c..

Z tych względów Sąd orzekł jak na wstępie.